

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/44/EÜ,

6. september 2006,

kalade elu tagamiseks kaitset või parandamist vajava magevee kvaliteedi kohta

(kodifitseeritud versioon)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, (1)

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras (2)

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 18. juuli 1978. aasta direktiivi 78/659/EMÜ kalade elu tagamiseks kaitset ja parandamist vajava magevee kvaliteedi kohta (3) on korduvalt oluliselt muudetud (4). Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune direktiiv kodifitseerida.

(2) Keskkonna kaitsmisel ja parandamisel on vaja võtta konkreetseid meetmeid, et kaitsta vett, sealhulgas kalade elukeskkonnaks sobivat magevett, reostuse eest.

(3) Ökoloogilisest ja majanduslikust seisukohast vaadatuna on vaja kaitsta kalade populatsioone saasteainete vette juhtimise mitmesuguste kahjulike tagajärgede eest, nagu seda on eriti näiteks teatud liikidesse kuuluvate kalade arvu vähenemine ning mõningatel juhtudel isegi nende liikide kadumine.

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnaalane tegevusprogramm, (5) mille eesmärgiks on saavutada, et pinnavee kvaliteet ei põhjustaks keskkonnale olulist mõju ega riske.

(5) Erinevused liikmesriikides kohaldatavate sätete vahel, mis käsitlevad kalade elu tagamiseks kaitset ja parandamist vajava magevee kvaliteeti, võivad põhjustada ebavõrdseid konkurentsitingimusi ja mõjutada seetõttu otseselt siseturu toimimist.

(6) Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks tuleks liikmesriikidel määrata kindlaks veealad, mille suhtes direktiivi kohaldama hakatakse, ning samuti teatavatele näitajatele vastavad piirväärtused. Kindlaks määratud veealad tuleks viie aasta jooksul pärast kindlaksmääramist nende väärtustega vastavusse viia.

(7) Tuleks sätestada, et kalade elukeskkonnaks sobiv magevesi loetakse teatavatel tingimustel asjakohaste näitajate väärtustele vastavaks, isegi kui teatav protsentuaalne osa sellest veest võetud proovidest ei vasta esitatud piirväärtustele.

(8) Et tagada kalade elukeskkonnaks sobiva magevee kvaliteedi kontrollimine, tuleks võtta teatav minimaalne arv proove ning teha lisa kirjeldatud näitajate suhtes mõõtmisi. Proovide võtmise sagedust tohib kõnealuse vee kvaliteedist tulenevalt vähendada või selle lõpetada.

(9) Teatavad loodusolud ei ole liikmesriikidest ning seepärast tuleks ette näha võimalus teha teatavatel juhtudel erandeid käesolevast direktiivist.

(10) Teaduse ja tehnika arengu tõttu võib osutada vajalikuks kohandada kiiresti teatavaid lisa I sätestatud nõudeid. Selleks vajalike meetmete rakendamise hõlbustamiseks tuleks ette näha kord vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus (6).

(11) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud III lisa B-osas esitatud direktiivide liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtaegadega,

(1) ELT C 117, 30.4.2004, lk 11.

(2) Euroopa Parlamendi 21. aprilli 2004. aasta arvamus (ELT C 104 E, 30.4.2004, lk 545) ja nõukogu 25. aprilli 2006. aasta otsus.

(3) EÜT L 222, 14.8.1978, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

(4) Vt III lisa A-osa.

(5) EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

(6) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 4

Artikkel 1

1. Käesolevas direktiivis käsitletakse magevee kvaliteeti ja seda kohaldatakse nende veekogude vee suhtes, mille liikmesriigid on määranud kindlaks veekogudena, mis vajavad kalade elu tagamiseks kaitset või parandamist.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata intensiivkalakasvatuseks kasutatavate looduslike või tehiskalatiikide vee suhtes.

3. Käesoleva direktiivi eesmärk on kaitsta või parandada selliste voolu- või seisumageveekogude vee kvaliteeti, mis sobivad või veereostuse vähendamise või likvideerimise korral võivad sobida järgmistesse liikidesse kuuluvate kalade elukeskkonnaks:

- a) liikide loomulikku mitmekesisust loovad pärismaised liigid või
- b) liigid, mille suhtes on liikmesriikide pädevad asutused otsustanud, et nende esinemine kõnealustes veekogudes on vee-majanduse tarbeks soovitatav.

4. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) lõhelaste elukeskkonna vesi — vesi, mis sobib või võib sobida sellistesse liikidesse nagu lõhe (*Salmo salar*), forell (*Salmo trutta*), harjus (*Thymallus thymallus*) ja siig (*Coregonus*) kuuluvate kalade elukeskkonna veeks;
- b) karpkalalaste elukeskkonna vesi — vesi, mis sobib või võib sobida karpkalalaste (Cyprinidae) või muudesse liikidesse nagu harilik haug (*Esox lucius*), ahven (*Perca fluviatilis*) ja harilik angerjas (*Anguilla anguilla*) kuuluvate kalade elukeskkonnaks.

Artikkel 2

Liikmesriikide määratud veelade suhtes kohaldatavad füüsikalised ja keemilised näitajad on loetletud I lisas.

Nende näitajate rakendamisel eristatakse lõhelaste elukeskkonna vett karpkalalaste elukeskkonna veest.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid omistavad määratud veelade puhul I lisas loetletud näitajatele väärtused, kui nende näitajate kohta on väärtused esitatud kõnealuse lisa tabeli G- või I-veerus. Nad järgivad kummaski veerus esitatud märkusi.

2. Liikmesriigid ei määra I lisa tabeli I-veerus sisalduvatest väärtustest leebemaid väärtusi ning püüavad järgida G-veerus esitatud väärtusi, arvestades samal ajal artiklis 8 sätestatud põhimõtet.

1. Liikmesriigid määravad lõhelaste elukeskkonna veega ja karpkalalaste elukeskkonna veega alad ja edaspidi võivad liikmesriigid kõnealuseid veelaseid juurde määrata.

2. Liikmesriigid võivad kõnealuse veega alade nimistu läbi vaadata asjaolude tõttu, mida ei olnud võimalik nimistu esimese koostamise ajal ette näha, arvestades artiklis 8 sätestatud põhimõtet.

Artikkel 5

Liikmesriigid käivitavad programme veereostuse vähendamiseks ning tagamaks, et määratud veelade vesi vastab viie aasta möödudes vastava nimistu artikli 4 kohasest koostamisest nii väärtustele, mille liikmesriigid määravad kindlaks kooskõlas artikliga 3, kui ka I lisa G- ja I-veergudes sisalduvatele märkustele.

Artikkel 6

1. Artikli 5 kohaldamisel loetakse määratud veelade vesi käesolevale direktiivile vastavaks, kui selle proovid, mida on 12 kuu jooksul võetud I lisas sätestatud minimaalse sagedusega ühest ja samast proovivõtukohest, vastavad liikmesriikide poolt kooskõlas artikliga 3 kindlaksmääratud väärtustele ning I lisa tabeli G- ja I-veergudes sisalduvatele märkustele järgmiselt:

- a) 95 % juhtudest proovide puhul, mis on võetud järgmiste näitajate mõõtmiseks: pH, BHT₅, nitritid, ioniseerumata ammoniaak, üldammoonium, jääkkloor, üldtsink ja lahustunud vask. Kui proove võetakse alla ühe proovi kuus, peavad kõik proovid vastama nii eespool osutatud väärtustele kui ka märkustele;
- b) I lisas loetletud protsentidel juhtudest järgmiste näitajate puhul: temperatuur ja lahustunud hapnik;
- c) järgmise näitaja puhul kindlaksmääratud keskmise kontsentratsiooni puhul: heljum.

2. Proove, mille näitajad ei vasta liikmesriikide poolt kooskõlas artikliga 3 kindlaksmääratud väärtustele või I lisa tabeli G- ja I-veergudes sisalduvatele märkustele, ei arvestata lõikega 1 ettenähtud protsentide arvutamisel, kui see kõrvalekaldumine on tingitud ülejutusest või mõnest muust loodusõnnetusest.

Artikkel 7

1. Proovide võtmisega I lisas sätestatud minimaalse sagedusega tegelevad liikmesriikide pädevad asutused.

2. Kui pädev asutus tuvastab, et määratud veelade vee kvaliteet on oluliselt parem kui kvaliteet, mis saavutatakse kooskõlas artikliga 3 kindlaksmääratud väärtuste ning I lisa tabeli G- ja I-veergudes sisalduvate märkuste kohaldamise teel, tohib proovivõtused vähendada. Kui veerostust ei ole või puudub oht, et kõnealuse vee kvaliteet halveneb, võib asjaomane pädev asutus otsustada, et sellest veest ei ole vaja proove võtta.

3. Kui proovide võtmisel selgub, et mõni liikmesriigi poolt kooskõlas artikliga 3 kindlaksmääratud väärtus on täitmata või I lisa G- või I-veerus sisalduv märkus arvestamata, selgitab liikmesriik välja, kas see on juhuslik või tingitud mõnest loodusnähtusest või veereostusest, ning võtab vastu asjakohased meetmed.

4. Täpse proovivõtukohta, selle kauguse saasteainete lähimast vettejuhtimise kohast ning proovivõtusegavuse määrab iga liikmesriigi pädev asutus kindlaks eelkõige kohapeal valitsevate keskkonnatingimuste põhjal.

5. Kõnealuste näitajate analüüsimise võrdlusmeetodid on sätestatud I lisas. Muud meetodeid kasutavad laborid tagavad, et nende tulemused on võrdväärsed või võrreldavad I lisas määratud meetoditel saavutatavate tulemustega.

Artikkel 8

Käesoleva direktiivi järgi võetavate meetmete rakendamine ei tohi mitte mingil juhul ei otseselt ega kaudselt põhjustada mageveereostuse suurenemist.

Artikkel 9

Liikmesriigid võivad alati kehtestada määratud veelade vee rangemaid väärtusi, kui on sätestatud käesolevas direktiivis. Nad võivad samuti kehtestada sätteid muude näitajate kohta, kui on ette nähtud käesoleva direktiiviga.

Artikkel 10

Kui mageveega veekogud ületavad või moodustavad riigipiire liikmesriikide vahel ja kui mõni nendest liikmesriikidest kaalub mõne sellise veekogu lülitamist oma määratud veelade nimistusse, konsulteerivad need liikmesriigid üksteisega, et selgitada välja selliste veekogude need osad, mille suhtes võidakse käesolevat direktiivi kohaldada, ning et teha järeldused ühiste kvaliteedimärkide kohta; need järeldused teeb iga asjaomane liikmesriik pärast formaalseid konsultatsioone naaberliikmesriigiga. Komisjon võib sellest protsessist osa võtta.

Artikkel 11

Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi suhtes erandeid teha:

- a) teatavate I lisas esitatud nulliga (0) näitajate puhul erakorraliste ilmastiku- või eriliste geograafiliste tingimuste tõttu;

- b) kui määratud veeladel esineb looduslikku rikastumist teatavate ainetega, nii et I lisas sätestatud väärtused ei ole täidetud.

Looduslik rikastumine on protsess, mille käigus veekogu saab ilma inimese sekkumiseta pinnasest teatavaid aineid.

Artikkel 12

Muudatused, mida on vaja selleks, et kohendada teaduse ja tehnika arenguga I lisas kirjeldatud näitajate soovituslikke väärtusi ja analüüsimeetodeid, võetakse vastu artikli 13 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 13

1. Komisjoni abistab teaduse ja tehnika arenguga kohandamise komitee (edaspidi nimetatud "komitee").

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artikli 8 sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 14

Käesoleva direktiivi kohaldamisel annavad liikmesriigid komisjonile teavet:

- a) kokkuvõtvalt artikli 4 lõike 1 kohaselt määratud veelade kohta;
- b) nende veelade nimistu muutmise kohta kooskõlas artikli 4 lõikega 2;
- c) õigusnormide kohta, mis on kehtestatud uute näitajate kindlaksmääramiseks kooskõlas artikliga 9;
- d) I lisa tabeli I-veerus loetletud väärtuste suhtes tehtud erandite kohta.

Liikmesriigid annavad põhjendatud taotluse korral üldiselt komisjonile kogu käesoleva direktiivi kohaldamiseks vajaliku teabe.

Artikkel 15

Liikmesriigid saavad iga kolme aasta järel, esimest korda aastaid 1993 kuni 1995 (kaasa arvatud) hõlmava ajavahemiku kohta, komisjonile käesoleva direktiivi rakendamist käsitleva teabe sektori aruande kujul, mis hõlmab ka muid asjaomaseid ühenduse direktiive. Selline aruanne esitatakse kas küsimustiku või vormi alusel, mille komisjon koostab nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/692/EMÜ (teatavate keskkonnaalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta) ⁽¹⁾ artiklis 6 osutatud korras. Küsimustik või vorm saadetakse liikmesriikidele kuus kuud enne aruandes käsitletava ajavahemiku algust. Aruanne saadetakse komisjonile üheksa kuu jooksul pärast selles käsitletud kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

Komisjon avaldab ühenduse aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta üheksa kuu jooksul pärast aruannete saamist liikmesriikidelt.

Artikkel 16

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 17

Direktiiv 78/659/EMÜ tunnistatakse kehtetuks; see ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud III lisa B-osas esitatud direktiivide liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidena käesolevale direktiivile kooskõlas IV lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 18

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 19

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 6. september 2006

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja
P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

I LISA

NÄITAJATE LOETELU

Näitaja	Lõhelaste elukeskkonna vesi		Karpkalaaste elukeskkonna vesi		Analiüüsi- või kontrollimeetodid	Minimaalne proovide võtmise ja mõõtmise sagedus	Märkused						
	G	I	G	I									
1. Temperatuur (°C)	<p>1. Soojaheitekohast allavoolu (segunemispirkonna servas) mõõdetud temperatuur ei tohi mõjutamata temperatuuri ületada rohkem kui</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;">1,5 °C</td> <td style="width: 50%; text-align: center;">3 °C</td> </tr> </table> <p>Liikmesriigid võivad otsustada, et lubavad eritingimustel geograafiliselt piiratud mõjuga erandeid, kui pädev asutus suudab tõendada, et nende erandite tegemine ei kahjusta kalade populatsiooni tasakaalustatud arengut.</p>		1,5 °C	3 °C	<p>2. Temperatuur soojaheitekohast allavoolu (segunemispirkonna servas) ei tohi soojaheidete tõttu ületada:</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;">21,5 (0)</td> <td style="width: 50%; text-align: center;">28 (0)</td> </tr> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;">10 (0)</td> <td style="width: 50%; text-align: center;">10 (0)</td> </tr> </table> <p>Temperatuuripiir 10 °C kehtib üksnes nende liikide kudemisperioodidel, millel on paljunemiseks vaja külma vett, ja üksnes nende veekogude kohalt, kus sellised liigid võivad eluneda.</p>		21,5 (0)	28 (0)	10 (0)	10 (0)	<p>Analüüsi- või kontrollimeetodid</p> <p>Termomeetria</p>	<p>Minimaalne proovide võtmise ja mõõtmise sagedus</p> <p>Kord nädalas, soojaheitekohast nii üles- kui ka allavoolu</p>	<p>Märkused</p> <p>Liigjärke temperatuurikõikumisi tuleb vältida</p>
1,5 °C	3 °C												
21,5 (0)	28 (0)												
10 (0)	10 (0)												

Temperatuuripiire tohib siiski kahel protsendil juhtudest ajaliselt ületada.

Näitaja	Lõhelaste elukeskkonna vesi		Karpkalaiste elukeskkonna vesi		Analüüsi- või kontrollimeetodid	Minimaalne proovide võtmise ja mõõtmise sagedus	Märkused
	G	I	G	I			
2. Lahustunud hapnik (mg/l O ₂)	50 % ≥ 9 100 % ≥ 7	50 % ≥ 9 Kui hapnikusisaldus langeb alla 6 mg/l, rakendavad liikmesriigid artikli 7 lõike 3 sätteid. Pädev asutus peab tõendama, et selline olukord ei kahjusta kalade populatsiooni tasakaalustatud arengut.	50 % ≥ 8 100 % ≥ 5	50 % ≥ 7 Kui hapnikusisaldus langeb alla 4 mg/l, rakendavad liikmesriigid artikli 7 lõike 3 sätteid. Pädev asutus peab tõendama, et selline olukord ei kahjusta kalade populatsiooni tasakaalustatud arengut.	Winkleri meetod või entelektröödid (elektrokeemiline meetod)	Kord kuus, kusjuures vähemalt üks proov peab olema representatiivne madala hapnikusisaldusega tingimuste suhtes proovivõtupäeval. Kui aga kahtlustatakse suuremaid päevaseid kõikumisi, tuleb päevas võtta vähemalt kaks proovi	
3. pH		6–9 (0) (1)		6–9 (0) (1)	Elektromeetriline meetod kalibreerimisega kahe lahusega, mille pH väärtus on teada, soovitatavalt kummalgi pool mõõdetavat pH väärtust ja selle lähedal	Kord kuus	
4. Heljum (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Filtreerimine läbi 0,45 µm membraanifiltri või tsentrifugimine (vähemalt 5 min keskmise kiirendusega 2 800–3 200 g), kuivatamine 105 °C juures ja kaalumine		Osutatud väärtused esindavad keskmisi kontsentratsioone ja ei kirjelda ohtlike keemiliste omadustega heljumit Üleujutuste järel võivad kontsentratsioonid oluliselt tõusta
5. BHT ₅ (mg/l O ₂)	≤ 3		≤ 6		Hapnikusisalduse määramine Winkleri meetodil enne inkubatsiooni täielikus pimeduses 20 ± 1 °C juures (nitriifikatsioonihäbitorit mitte lisada) ja viis päeva hiljem		

Näitaja	Lõhelaste elukeskkonna vesi		Karpkalaalaste elukeskkonna vesi		Analiüsi- või kontrollimeetodid	Minimaalne proovide võtmise ja mõõtmise sagedus	Märkused
	G	I	G	I			
6. Üldfosfor (mg/l P)					Molekulaarne absorptsioonspektrofotomeetria		Järvede puhul, mille keskmine sügavus on 18-300 m, võib kasutada järgmist valemit: $L \leq 10 \frac{\bar{Z}}{T_w} (1 + \sqrt{T_w})$ kus: L = üldfosfori kogus milligrammides järve pinna ruutmeetri kohta ühe aasta jooksul \bar{Z} = järve keskmine sügavus meetrites T_w = järvevee teoreetiline taastumisaeg aastas Muudel juhtudel võib eutrofeerumise piiramisel võtta PO ₄ kontsentratsiooni soovituslikeks piirväärtusteks 0,2 mg/l lõhelaste elukeskkonna vee ja 0,4 mg/l karpkalaalaste elukeskkonna vee puhul
7. Nitritid (mg/l NO ₂)	≤ 0,01		≤ 0,03		Molekulaarne absorptsioonspektrofotomeetria		
8. Fenoolid (mg/l C ₆ H ₅ OH)		(²)		(²)	Maitsekontroll		Maitsekontrolli tehakse üksnes juhul, kui oletatakse fenoolide esinemist vees
9. Naftapääritolu süsi- vesinikud		(³)		(³)	Vaatluskontroll Maitsekontroll	Kord kuus	Vaatluskontrolli tehakse korrapäraselt üks kord kuus, maitsekontrolli aga üksnes juhul, kui oletatakse süsi- ja vesinike esinemist vees

Näitaja	Lõhelaste elukeskkonna vesi		Karpkalaiste elukeskkonna vesi		Analüüsi- või kontrollimeetodid	Minimaalne proovide võtmise ja mõõtmise sagedus	Märkused
	G	I	G	I			
10. Ioniseerumata ammoniaak (mg/l NH ₄)	≤ 0,005	≤ 0,025	≤ 0,005	≤ 0,025	Molekulaarne absorptsioonspektrofotomeetria indofenoolisüsinisega või Nessleri meetod koos pH väärtuse ja temperatuuri määramisega	Kord kuus	Ioniseerumata ammoniaagi piirväärtuste puhul tohib päeva ajal esineda väiksemaid tõuse
11. Üldammoonium (mg/l NH ₄)	≤ 0,04	≤ 1 (*)	≤ 0,2	≤ 1 (*)	Vähendamaks ioniseerumata ammoniaagist tulenevat mürgisuse ohtu, nitriifitseerumist tingitud hapnikukao ohtu ja eutrofeerumise ohtu, ei tohiks üldammooniumi kontsentratsioonid ületada järgmisi piirväärtusi:		
12. Jääkloor (mg/l HOCl)		≤ 0,005		≤ 0,005	DPD-meetod (dietaül-p fenüleendiamiin)	Kord kuus	Normatiivid vastavad pH väärtusele 6. Kui pH väärtus on kõrgem, on aktiveeritavad üldkloori suuremad kontsentratsioonid
13. Üldtsink (mg/l Zn)		≤ 0,3		≤ 1,0	Aatomabsorptsioonspektrometria	Kord kuus	Normatiivid vastavad veekaredusele 100 mg/l CaCO ₃ Veekaredusele 10–500 mg/l vastavad piirväärtused on esitatud II lisas
14. Lahustunud vask (mg/l Cu)	≤ 0,04		≤ 0,04		Aatomabsorptsioonspektrometria		Soovitulikulid väärtused vastavad veekaredusele 100 mg/l CaCO ₃ Veekaredusele 10–300 mg/l vastavad piirväärtused on esitatud II lisas

(1) Kunstlikult tekitatud pH väärtuse kõikumised mõjutamata väärtuste suhtes ei tohi ületada ± 0,5 pH ühikut vahemikus 6,0–9,0 ja ei tohi suurendada teiste vees esinevate ainete kahjulikkust.

(2) Fenoolide ei tohi olla vees nii palju, et nad hakkavad rikkuma kala lõhna- ja maitseomadusi.

(3) Naftasaadusi ei tohi vees olla nii palju, et nad:

- moodustavad veepinnal nähtava kile või vooluveekogu ja järvede kallastel nähtava pinnakihi,
- amavad kalale märgatava süsivesinikulise maitse,
- teevad kaladele kahju.

(4) Erakorraliste geograafiliste või kliimatingimuste korral ja eelkõige madalate veetemperatuuride ja vähesel nitriifitseerumise puhul või juhtudel, kus pädev asutus suudab tõendada, et mitte miski ei kahjusta kalade populatsiooni tasakaalustatud arengut, võivad liikmesriigid määrata kindlaks 1 mg/l kõrgemaid väärtusi.

Üldine märkus

Tuleb märkida, et käesolevas lisas loetletud näitajate väärtuste puhul on eeldatud, et ülejäänud näitajad on olenemata sellest, kas neid on või ei ole käesolevas lisas nimetatud, soodsad. See tähendab eelkõige, et teiste kahjulike ainete kontsentratsioonid on väga madalad.

Kui ainesegus on kaks või enam kahjulikku ainet, võib nende koostoime (teineteist täiendav, sünergiline või antagonistlik toime) olla märkimisväärne.

Lühendid

G = soovituslik väärtus

I = normatiiv

(O) = võimalikud erandid vastavalt artiklile 11.

II LISA

ÜLDTSINGI JA LAHUSTUNUD VASE NÄITAJATE ÜKSIKASJAD

Üldtsink

(Vt I lisa punkti 13 veergu "Märkused")

Üldtsingi kontsentratsioonid (mg/l Zn) eri veekareduste korral vahemikus 10–500 mg/l CaCO₃:

	Vee karedus (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Lõhelaste elukeskkonna vesi (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Karpkalalaste elukeskkonna vesi (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Lahustunud vask

(Vt I lisa punkti 14 veergu "Märkused")

Lahustunud vase kontsentratsioonid (mg/l Cu) eri veekareduste korral vahemikus 10–300 mg/l CaCO₃:

	Vee karedus (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	300
mg/l Cu	0,005 ⁽¹⁾	0,022	0,04	0,112

(¹) Kalade esinemine kõrgema vasekontsentratsiooniga vees võib viidata lahustunud orgaanilise vase komplekside sagedasele esinemisele vees.

III LISA

A-osa

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatustega

(osutatud artiklis 17)

Nõukogu direktiiv 78/659/EMÜ (EÜT L 222, 14.8.1978, lk 1) ⁽¹⁾	
Nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48)	ainult I lisa punkt c
Nõukogu määrus (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36)	Ainult III lisa punkt 26

B-osa

Liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtajad

(osutatud artiklis 17)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtaeg
78/659/EMÜ	20. juuli 1980
91/692/EMÜ	1. jaanuar 1993

⁽¹⁾ Direktiivi 78/659/EMÜ on muudetud vastavalt järgmiste kehtetuks tunnistamata õigusaktidega:

- 1979. aasta ühinemisakt,
- 1985. aasta ühinemisakt,
- 1994. aasta ühinemisakt.

IV LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 78/659/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1 lõiked 1 ja 2	Artikkel 1 lõiked 1 ja 2
Artikkel 1 lõige 3 sissejuhatav osa	Artikkel 1 lõige 3 sissejuhatav osa
Artikkel 1 lõige 3 esimene taane	Artikkel 1 lõige 3 punkt a
Artikkel 1 lõige 3 teine taane	Artikkel 1 lõige 3 punkt b
Artikkel 1 lõige 4 sissejuhatav osa	Artikkel 1 lõige 4 sissejuhatav osa
Artikkel 1 lõige 4 esimene taane	Artikkel 1 lõige 4 punkt a
Artikkel 1 lõige 4 teine taane	Artikkel 1 lõige 4 punkt b
Artikkel 2 lõige 1	Artikkel 2 esimene lõik
Artikkel 2 lõige 2	Artikkel 2 teine lõik
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4 lõiked 1 ja 2	Artikkel 4 lõige 1
Artikkel 4 lõige 3	Artikkel 4 lõige 2
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6 lõige 1 sissejuhatav osa	Artikkel 6 lõige 1 sissejuhatav osa
Artikkel 6 lõige 1 esimene taane	Artikkel 6 lõige 1 punkt a
Artikkel 6 lõige 1 teine taane	Artikkel 6 lõige 1 punkt b
Artikkel 6 lõige 1 kolmas taane	Artikkel 6 lõige 1 punkt c
Artikkel 6 lõige 2	Artikkel 6 lõige 2
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 11
Artikkel 12	Artikkel 12
Artikkel 13 lõige 1 ja artikkel 14	Artikkel 13
Artikkel 15 esimene lõik sissejuhatav osa	Artikkel 14 esimene lõik sissejuhatav osa
Artikkel 15 esimene lõik esimene taane	Artikkel 14 esimene lõik punkt a
Artikkel 15 esimene lõik teine taane	Artikkel 14 esimene lõik punkt b
Artikkel 15 esimene lõik kolmas taane	Artikkel 14 esimene lõik punkt c
Artikkel 15 esimene lõik neljas taane	Artikkel 14 esimene lõik punkt d
Artikkel 15 teine lõik	Artikkel 14 teine lõik
Artikkel 16	Artikkel 15
Artikkel 17 lõige 1	—
Artikkel 17 lõige 2	Artikkel 16
—	Artikkel 17
—	Artikkel 18
Artikkel 18	Artikkel 19
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
—	III lisa
—	IV lisa